

ölüler üniversitesi manifestosu

**Katkı Saęlayan
Akademikler & Yarı
Akademikler**

- Madam Antipirin
- Uyurgezer Situasyonist
- Fikret Tezer
- Abidin Mahmut
- bifo
- Antonin Zero
- Tampon Mübeccel

ölüler üniversitesi manifestosu
çaırılmayan cemaat

© 2014 **KÜLT**

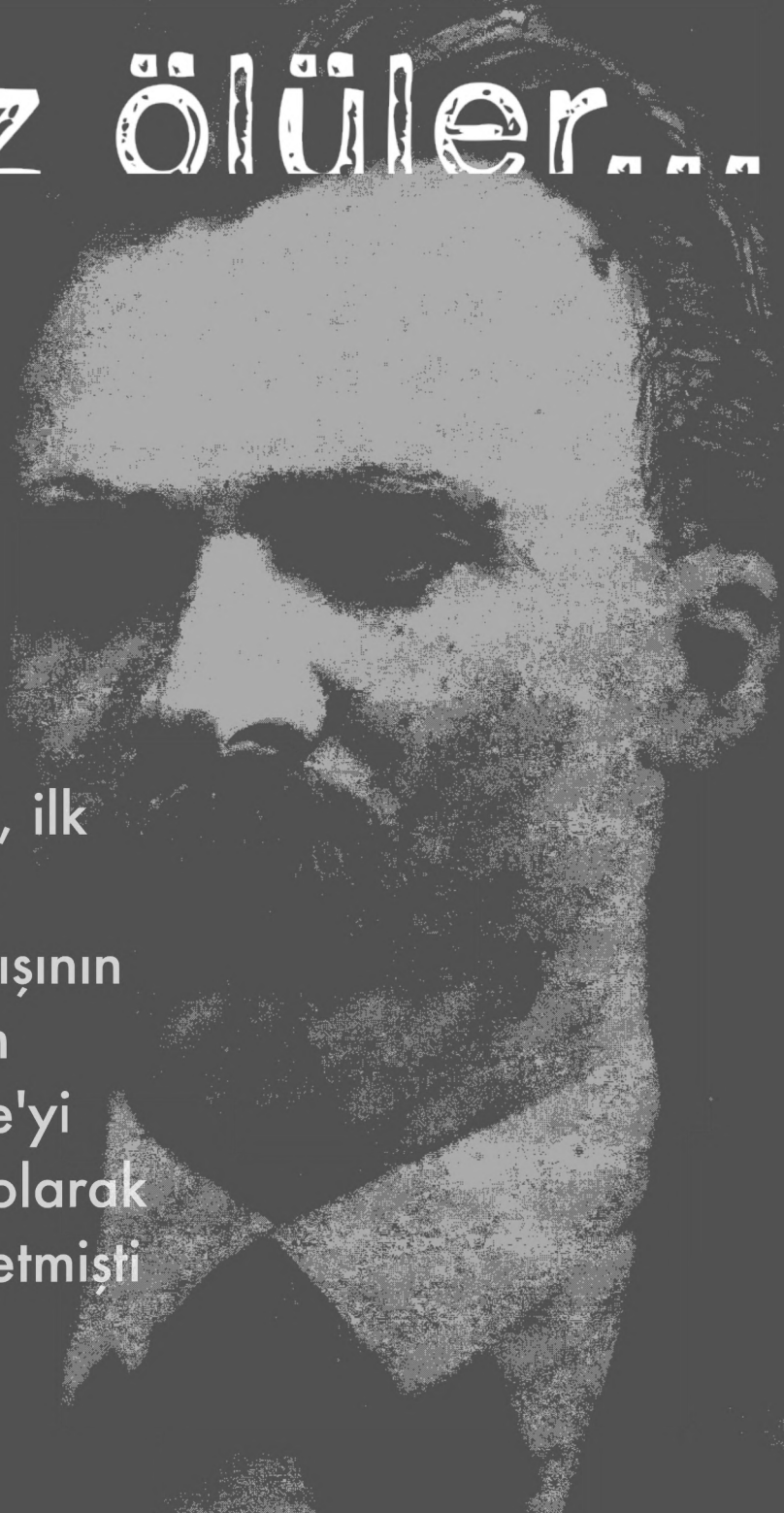
www.kultnesriyat.com

Düşüncelerinden dolayı kurum dışına itilerek, işsiz bırakılan, önü kesilen ama herşeye rağmen yapının hiyerarşisine direnen tüm meslektaşlarımıza...

**Oturaklı bir
kahve içerek
kendinizi
uyarın, keza
öldüğünüzde
yeterinde
uyuşmuş
olacaksınız...**

biz ölüler...

akademi, ilk
kitabının
yayınlanışının
ardından
nietzsche'yi
bilimsel olarak
ölü ilan etmişti

Wittgenstein, Norveç'te iken Russell'la arasına mesafe koyar. Russell'la olan ilişkileri zedelendiğinde ve daha az yakın oldukları bir temele oturduğunda, Wittgenstein'in Moore'la görüşme talepleri daha ısrarcı hale gelir. Şöyle yazıyordu Moore'a: "Gelişini ne kadar sabırsızca beklediğimi anlatamam. Logik'ten ve diğer şeylerden ölesiye sıkıldım. Ama umarım sen gelmeden ölmem, yoksa fazla bir şey tartışamayız.

"Logik", Wittgenstein'in o sıralarda yazma sürecinde olduğu ve üniversite diploması için verme amacıyla Moore'a göstermeyi planladığı çalışmadır.

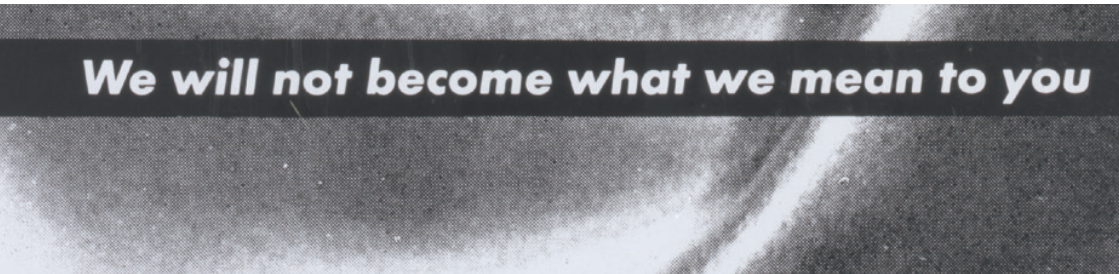
Sonunda Moore, Bergen'e gider ve Wittgenstein'la iki hafta geçirir. Wittgenstein bu ziyaret sırasında Moore'a mantık üzerine olan notların bir kısmını yazdırmaya başladı. Bu notlar "Logik" olarak anılan çalışmanın en önemli bölümlerini içerir.

Cambridge dönüşünde Moore, Wittgenstein'in talimatlarına uyararak "Logik"ın diploma tezi olarak sunulup sunulmayacağını soruşturur. Bu konuda Wittgenstein'in Trinity'deki özel öğretmenin olan W. M. Fletcher'in tavsiyesine başvurur. Moore'a böyle tezlere ilişkin kurallara göre, Wittgenstein'in çalışmasının şu haliyle uygun olmadığı söylenir. Tezin bir giriş yazısı ve hangi bilginin kaynaklardan alındığını gösteren, tezin hangi bölümlerinin özgün ve hangi bölümlerinin başkalarının çalışmalarına dayandığını belirten notlar içermesi gerekmektedir.

Buna dayanarak Moore, Wittgenstein'a durumu açıklayan bir mektup yazar. Wittgenstein çok öfkelenir. Çalışmasının –üstelik bu çalışmayı felsefedeki bir sonraki büyük ilerleme olarak görür- bir üniversite diploması almaya layık görülmemesi onu bir hayli öfkelenendir. Üstelik layık olmasının sebebi Wittgenstein'a göre salt üniversite öğrencisini kuşatan ıvır zıvırla çevrelenmemiş olmasıdır. Wittgenstein bu kadarının fazla olduğunu düşünür. Aptalların önünde eğilmek yeterince kötüyken, onlar tarafından reddedilmek dayanılmazdı onun için. Moore'a, hem onunla olan arkadaşlığına hem de Cambridge diploması almaya dair umutlarına son veren son derece iğneleyici bir mektupla duygularını belirtir:

"Sevgili Moore,

Mektubun beni kızdırdı. "Logik"i yazdığımda "Yönetmelik"e danışmadım ve bu yüzden sadece senin de diplomamı onlara danışmadan vermen adil olacaktır. Giriş ve Notlar konusuna gelince; sanırım beni imtihan edenler, Bosanquet'ten ne kadar kopya çektiğimi kolaylıkla göreceklendir. Eğer bazı SAÇMA ayrıntılarda benim için bir istisna yapmana değmiyorsam, o zaman doğrudan CEHENNEME de gidebilirim; ama eğer buna değiyorsam ve sen de bunu yapmıyorsan, o zaman –Tanrı aşkına- sen gitsen daha iyi. Bütün bu mesele hakkında daha fazla bir şey yazılmayacak kadar aptalca ve çirkin, bu nedenle–"

We will not become what we mean to you

1a

Akademi her şeyinizdir. Mesela fabrikalarınızdır. Orada son moda doktorlar, hukukçular, siyasetçiler ve hatta sanatçılar üretirsiniz. Onları bilginler/uzmanlar diyerek pazarlarsınız. Sağlığın, sanatın, adaletin ya da iyi yaşamın anlayamayacağımız kadar uzman işi olduğuna bizi ikna etmek için. Yaşamımızla ilgili karar vermeye yeterli ve yetkili olmadığımızı düşünelim ve elimizi bu ölümcül makinelerin arasına sokmaya yeltenemeyelim diye.

Akademiler karakollarınızdır. Neyin bilgi, neyin bilmeye değer olduğunu ve nasıl bilinebileceğini söyler. Kimin neyi ne kadar bildiğini bilirsiniz. Çünkü aklınızda şu kazılı: Bilgi güçtür, doğaya ve insana egemen olmaya yarar ve en büyük güç, bilginin kendisine egemen olmaktır. Devletleriniz ya da küresel diktatörlükleriniz böyle terbiye eder.

Akademiler hediyelik eşya dükkânlarıdır. Evlerimizi oradan satın aldığımız ıvır zıvırla tıka basa doldurabilelim diye. O kadar çok şeye sahibiz ki; hiç su içmediğimiz, hiç güzel kokulu bir elmayı ısırmadığımız ve neden hiç bir elmayı ısırmadığımız aklımıza gelmiyor artık. Yaşıyor gibi göründüğümüz halde yaşayabilme olanağımız ortadan kalktı. İşte biz bu yüzden sattığınız bu şeye *kitsch* bilgi diyoruz. Sadece ayakta kalıp çalışabileceğimiz kadar canlılık veriyor; bu yüzden midemiz azodikarbonamit, benzoikasit, siklamat dolu ve zihnimiz sessiz.

Akademiler dilsel mezbahalardır. Yalnızca bilgiyi değil, dilin kendisini de *kitsch*leştirir. Derinlik, yoğunluk, heyecan, dolaysızlık, düşünmekten doğan o neşe yerini terminolojik gösterişe, kesinlik ve akıl süsü verilmiş saçmalığa, derin ve önemliymiş havasıyla kurumuş bir kabuk gibi yığılmış harflere bırakır. Akademik dil yalnızca dergi hakemleri ve akademik jüriye hitap eder; yani hemen hemen hiç kimseye.

Akademisyen bir laf koleksiyoncusudur, dilsel bir döngüye mahkûm olan kişidir. Hiç durmadan dedi, dedi, dedi, dedi, dedi der.

Akademik dil, düşünme yetisini zehirli bir örümcek ağı gibi sarar. Düşünme, mevcutları anlamak ve anımsamak haline gelir. Bilmeyi bir bellek işi sayar. Çünkü henüz ölüp gitmemiş hiçbir şeyi bilemez ve bilmek için bir ölüye yaklaştığında ölümün aslında hâlâ ölmekte olduğunu göremez.

Akademiler (diğer öğretim kurumları gibi) öğrenmek ve öğretmek fiillerin çakışan şeyler olduğunu sanır. Oysa biri kişinin kendi deneyim ve yaşantılarla ilgili, diğeri hiyerarşı içinde üstün asta diktesidir. Öğretmenin olduğu yerde öğrenmek güçtür.

Akademiler hastanelerinizdir. Düşünemeyenleri, cahilleri, dik kafalıları, başka türlü öğrenenleri, başka şeyler öğrenmek isteyenleri iyileştirir. Bu tedaviyle pazarı her daim canlı tutar. Elbette her zaman iyileştirilemeyenler vardır. Akademi, bu akıl almaz incelikte işleyen dünyanın selameti için iyileşemeyenlerin sayısını minimumda tutmaya yarar.

Akademiler sirklerinizdir. Aynı ilkelerle çalışır: Oyalama, göz boyama, sahte coşkular ve sahte hayranlıklar yaratma, kafayı düşünülecek şeylerden uzaklaştırma, aldatma, ödöl ve cezayla terbiye etme ve alkışlar, alkışlar; sürekli alkış sesiyle harekete geçirilen o zayıflamış zihinler...

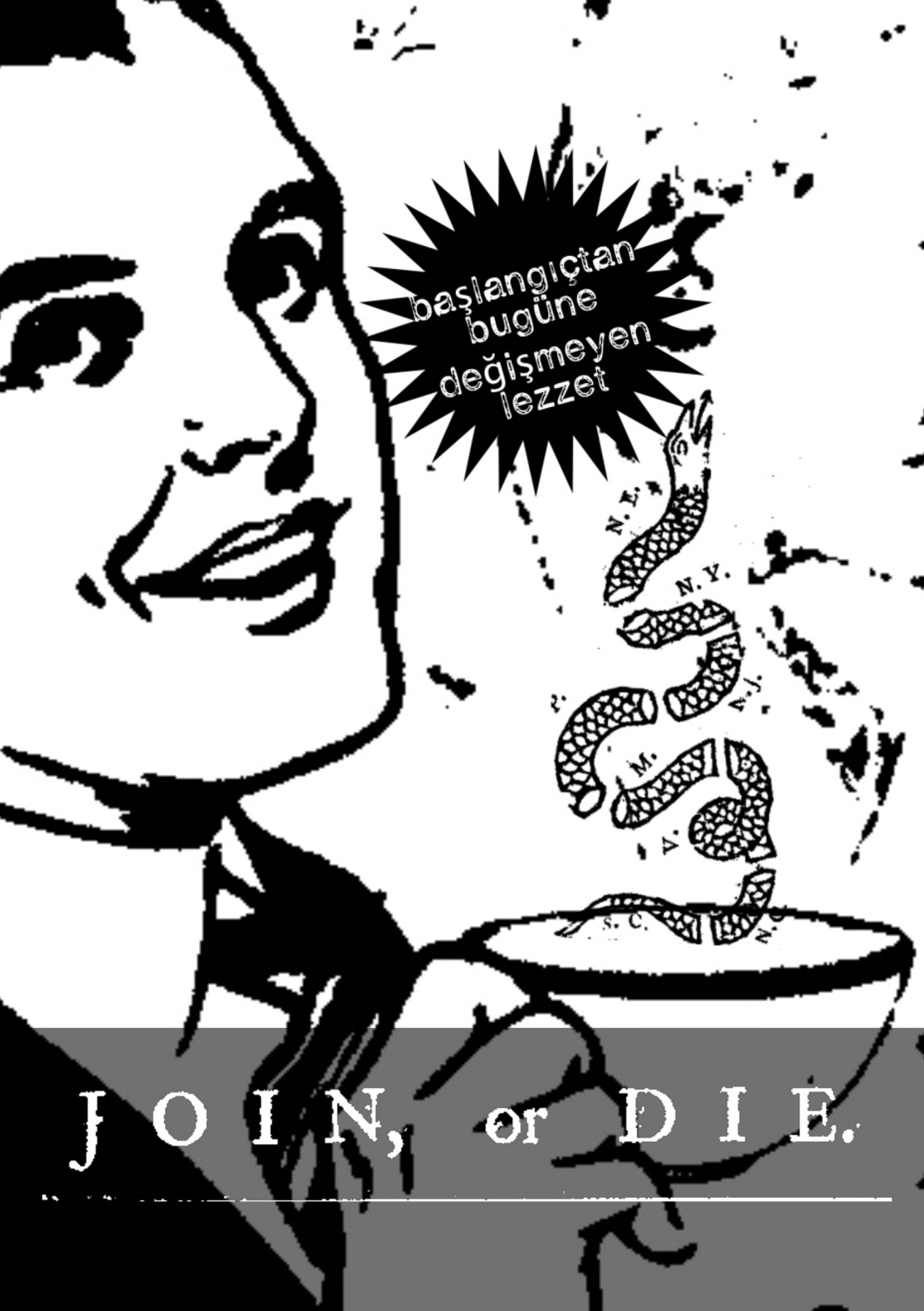
Ve sirkleriniz demokrasinizin temelidir.

Eğer hâlâ midede temiz bir yer varsa o karanlık binalardan, o karanlık dilden açık havaya çıkmalı. Zihni ölü derilerden arındırmalı. Soluk alıp verir gibi bilmeli. Herkesin repliğinin önceden yazılmış olduğu bu demokrasi sirkinden artık çıkıp gitmeli. Sahici bir meclise doğru: Kendi öğrenebilen karar verebilendir çünkü.

1b

Sanata sığınanlar: müzeler,
sergi salonları, yayın evleri;
bankaların ve şirketlerin
vesayetinde – PATRONAJ
SANATI ÇEYREK
YÜZYILDIR YANI
BAŞIMIZDA RÖNESANS,
BAROK VE KLASİZİMDEN
DAHA GÜÇLÜ
PALAZLANDI. Okuyarak
karşı çıktığınız sermayenin
logoları
kütüphanelerinizde, tüm
entelektüel can
çekişmeleriniz boyunca sizi
izleyip, kahkaha atıyor.

E
N
T
E
L
E
K
T
Ü
E
L

başlangıçtan
bugüne
değişmeyen
lezzet

JOIN, or DIE.

ihsan dođrama cemiyeti

Önemli şeyler nelerdir hayatta? Peki önemsiz şeyler nelerdir hayatta? Çok hem de pek çok sıkılmış olarak demek istiyoruz ki akademi bugün bu zıtlığı tekrar tekrar kurmak için varoluyor hayatta. Oysa ‘önem’ olan herşey akademinin dışında olmakta. ‘Önem’ ile demek istediğimiz şey şudur ki – biraz ayıplayacak olsanız da – hani cinsellikte böyle amaçsız, yönsüz, emersiniz birbirinizin orasını burasını, tam da organsız-beden olmuşken, eleştirel sapkınlık yollarında ya ... İşte ‘önem’ türlü sıvıların, orgazm hallerini tek amaç kılmaksızın birbirine nüfuz ederek yarattıkları bir oluş durumudur. Örnek: Bartleby – “Yapmamayı tercih etmek”tir. İşte Baş, İşte Gövde, İşte Kanatlar’dır. ‘Önemli’ amaca ulaşmanın bir aşamasını temsil ediyorsa, ‘Önemsiz’ tamamıyla amaçtır. ‘Önem’ ise hep arada kalan bir ‘oluştur: Bugün akademinin kapsadığı alan ‘önemli’ ve ‘önemsiz’in üstüne inşa edildiği ‘olmak’ temelidir – hayat orada sabitlenir, yalnız kutuplar vardır:

Ah ben sana ne diyeyim İhsan? Seni dođramak

Wittgenstein, Russell'ın "Matematiğin Temelleri" üzerine olan derslerine katıldığı sırada; aynı zamanda Moore'un psikoloji derslerine katılmaya başlamıştı. Ancak kısa bir süre sonra derslere katılmaktan vazgeçer. Çünkü Wittgenstein'a göre Moore; yapılması gereken şeyi yapmamaktadır: kendi düşüncelerini söylemektense, başkalarının fikirlerini tartışmaktadır.

*Akademinin öncelikli işlevi, mensubu olan insanların kendi düşüncelerini bir kenara bırakarak, başkalarının fikirleri üzerine tartışma yürütmesini garanti altına almaktır. Bu anlamda akademi önünüze hazır paketler koyarak sizi 'düşünmek' gibi bir beladan kurtarır.

* Akademi; ne üzerine ve hangi yöntemlerle çalışacağınıza, neyi nasıl yazacağınıza ilişkin sizin yerinize karar verir, hatta çoğu zaman neyi okuyup okumayacağınıza da.

* Akademik yazın; başkalarının düşüncelerinin bir ahenk içerisinde arka arkaya dizilmiş şeklinden ibarettir.

* Akademi, bütün diğer bürokratik kurumlar gibi bir 'kurum'dur ve eninde sonunda resmi ideolojiyle içli dışlıdır. Akademik paradigmanın dışına çıkanlar sert yaptırımlarla karşı karşıya kalırlar.

* Akademik kurallar değiştirilemez, değiştirilmesi teklif dahi edilemez.

* Akademinin de diğer resmi kurumlar gibi kendi içinde bir hiyerarşisi, görevde yükselmeye ilişkin belirli kuralları vardır.

* Akademisyenlik diğer meslekler gibi bir meslektir ve akademi 'maaş' alınan bir kurumdan ibarettir.

* Akademi; 'gezgin düşünce'ye izin vermez ve düşünceyi mülkiyete hapseder.

*Düşünce vahşi, yıkıcı ve tehlikeli olmalıdır. Oysa akademi; düşünceyi evcilleştirir, ehlileştirir ve törpüleyerek tehlikeli olmaktan çıkarır.

* Akademi; konformizmin kalesidir.

* Akademik düşüncenin başlangıç ve bitiş noktası bellidir, izleyeceği yol önceden belirlenmiş, techizatlar eksiksiz hazırlanmıştır. Dolayısıyla akademik düşünce statik, sürprizlere mahal vermeyen, tehlikelerden arındırılmış bir yola sahiptir. Oysaki düşüncenin rotası, belirlenmiş bir yolu, stratejisi yoktur. Gerçek düşüncede dımdızlak yola çıkılmalıdır.

* Akademik düşüncede çatlaklara, sızıntılara yer yoktur. Çelişkilerin sızmaması için altın varaklı kapıları sıkı sıkıya kapalıdır. Çünkü içeriye doğru olan en küçük sızıntı, paradigmayı batma tehlikesiyle karşı karşıya bırakır. Akademiden kurtulmayan kimse tekrarlanagelen tehlikesiz, konformist ve hiçbir yaratıcılık içermeyen düşüncelerden arınamaz.

* Profesör Nietzsche öldüğünde, Nietzsche doğdu.

faaliyet raporu niyetine

Sokaklara çıkıp, gösteri yaparak finansal kapitalizme karşı savaşılabileceğimizi düşünmüyorum. Kendimizi finansal diktatörlükten kurtarmanın yollarını arıyorsak, bankaları yok etmek çok da önemli değil. Çünkü finansal güç, bankaların içinde varolmuyor - aksine finansal güç, yazılımların, günlük hayatımızı yöneten tekno-linguistik otomatizmin ve tüketimin, rekabetin ve korkunun fiziksel otomatizminin içine gizliyor kendini.

Herşeye rağmen, bir sürecin - kendini, gelecek on yılın ya da daha fazlasının rotası üzerinde görevlendirmiş - bir hareketin ortasındayız, şu an olduğumuz ve bildiğimiz yerden başlamamız gerekiyor.

Şu an sahip olduğumuz yegane şey, şimdiki eylemlerimizi besleyen, barışçıl ya da şiddete dayalı işgallerin, grevlerin ve gösterilerin yer aldığı geçmişin anılarıdır. Bunların hepsi 20. Yüzyıl'ın sosyal hareketlerinin miraslarıdır.

Bugünlerde, bu eski mücadele ve ifade biçimlerinin bazılarını yeniden diriltmeliyiz - ancak bu da tek başına bir işe yaramaz.

Kendini, barışçıl bir gösteri üzerine inşa edecek bir eylemin, finansal kapitalizmin politikalarını değiştirmek için pek şansı yok. Demokrasi öldüğü an bu eylem biçimi işe yaramaz ve tamamen ölür, Avrupa deneyimleri bunu açıkça gözler önüne sermiştir.

Öte yandan, şiddete dayalı ayaklanmalar ve banka bombalamaları da işe yaramaz çünkü bunlar da gerçek güç konumunda meydan okuyamazlar. Gerçek güç siber-kürenin, finansal kontrolün algoritmalarının, ticareti altan alta güçlendiren sayısal analizlerin ve benzerlerinin içinde.

bifo

çürüme ilanı

Dirilmek çürüdü

söylem çürüdü

aşırılık çürüdü

kuşku çürüdü

arzu çürüdü

inançsızlık çürüdü

mistik eğilim çürüdü

yalvarma çürüdü

olanak çürüdü

Sınırlar çürüdü

yıkma çürüdü

felsefe çürüdü

zafer dönemi çürüdü

yaşanılan zaman çürüdü

boş inanç çürüdü

saçmalıklara övgü çürüdü

paganizm çürüdü

işbirliği çürüdü

geçersiz addletmek çürüdü

özgür olan çürüdü

bırakmış olan çürüdü

sanrı çürüdü

yeni kölelik ahlakı çürüdü

teslim edilen çürüdü

eskisi çürüdü

zaaf çürüdü

Gizli olan çürüdü

görüngü çürüdü

vazgeçme zamanı

çürüdü

Öbür dünyaya

çürüdü

alt edebilme

kabiliyeti çürüdü

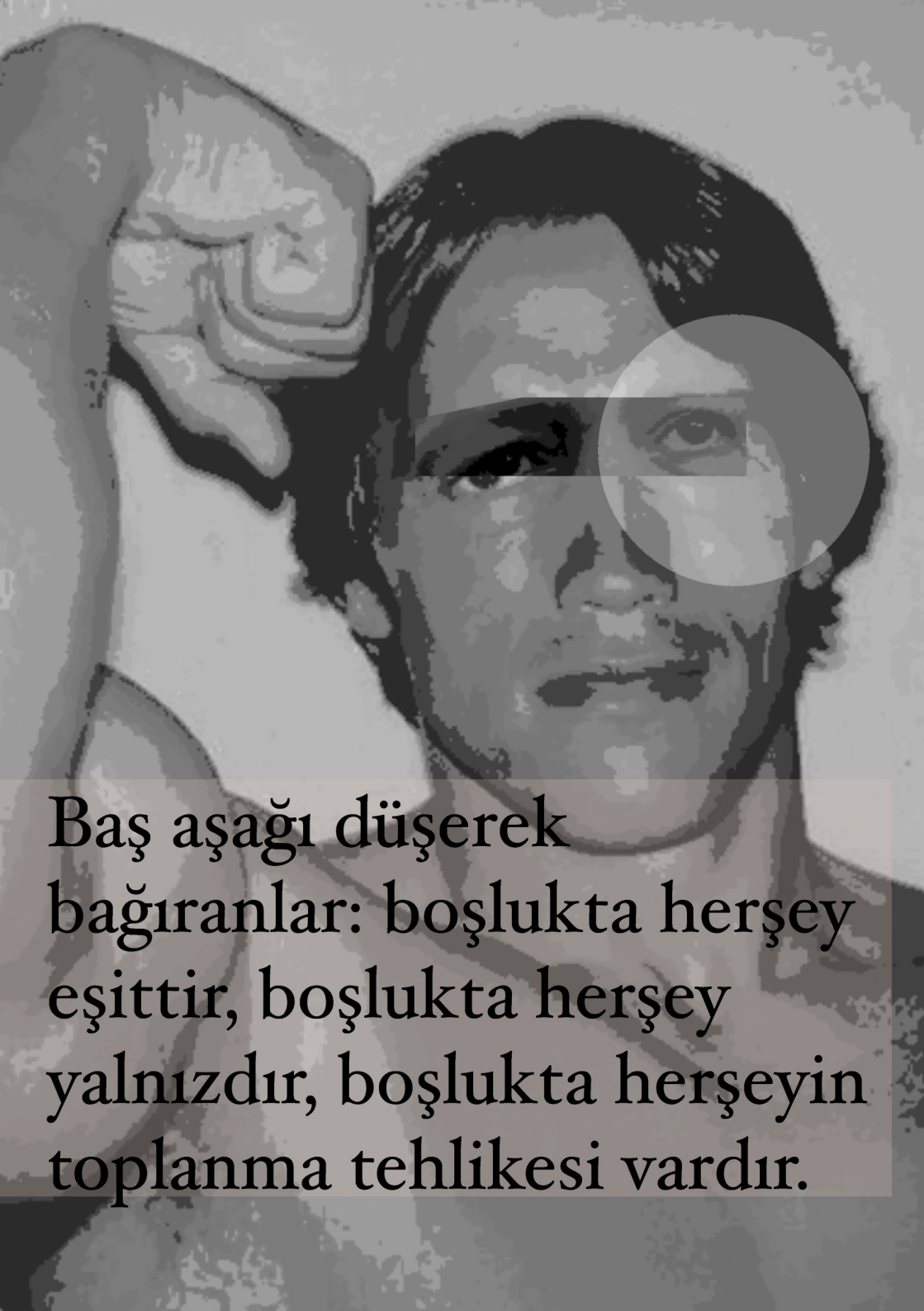
başka bir dünya

takıntısı çürüdü

tasarlamak çürüdü

Artık olanlar çürüdü

Yurttaşlık çürüdü...

Baş aşağı düşerek
bağırانlar: boşlukta herşey
eşittir, boşlukta herşey
yalnızdır, boşlukta herşeyin
toplanma tehlikesi vardır.